

Ο καραγκιόζης promoter

Σενάριο: Σεβαστή Στοργουλού

Ρόλοι:

Καραγκιόζης, Νιόνιος, Κολλητήρι, θείος Φρέντυ, μπαρμπα Γιώργος, Παπαδόπουλος,

Καραγκιόζης: Ώφου, ώφου μανούλα μου η κοιλιά μου παίζει τουμπερλέκι από την πείνα. Πήγα για πίτσα κι ο Πιτζιπιός μου' πε: « Καραγκιόζο τέρμα το βερεσέ». Πήγα στο φούρνο κι ο Σημίτης με πληροφόρησε πως έδωκε το ψωμί για άρτο, για συγχώριο στο μνημόσυνο της μανούλας του. Πήγα και στήθηκα στο παρεκκλήσι της Αγια Παρασκευής...για το συχώριο... και με πρόλαβαν κάτι τσιγκανάκια που τα' αφιλότιμα έδωσαν τα τελευταία ψιχουλάκια σε κάτι περιστεράκια της εκκλησιάς. Είπα στο σελφ μου: « καραγκιόζο μην το βάζεις κάτω...ο θεός είναι μεγάλος, έστω κι αν ευλόγησε τα περισσότερία, η δική σου ανάγκη προέχει, δοκιμάζει τις αντοχές σου, σωματικές και του μυαλού...Σχεδιάζεις τακτική ενέδρας...στέκεσαι πάνω από τα περισσότερια τη στιγμή της βρώσης, τινάζεσαι και νάτα τα πιτσουνάκια έτοιμα στο πιάτο σου»

Και εκεί που τα σκεφτόμουνα όλα τούτα και ξερογλειφόμουνα, νάτος ο γάτος της κυρα Ευγένας ντούρος και κοτσονάτος. Ο αχόρταγος δε φτάνει που σαβούρωσε το σιφάδο ήθελε κι επιδόρπιο...

Πεινιάου: τραγούδι Λογοθέτης, Μαργαρίτης

Νιόνιος: γεια σου Γκιόζο, τάξε μου

Καραγκιόζης: Τι να σου τάξω βρε περικολόζο του Λεβάντε!

Νιόνιος: Πρέπει να παραδεχτείς την εξυπνάδα μου. Δίκαια με αποκαλούν φιόρο του Λεβάντε.

Καραγκιόζης: Τι φιόρο βρε κανάγια! Τσουκνίδα εννοείς...αχ μανούλα μου ας είχα λίγη ...και αχνιστή να κοροϊδέψω την πείνα μου.

Νιόνιος: Γκιόζο δε σε κογιονάρω. Η φήμη σου ξεπέρασε τα σύνορα. Απέκτησε ενδιαφέρον για την υπερατλαντική Συμμαχία

Καραγκιόζης: Γιατί με εμπαίζεις βρε ραμολιμέντο του Λεβάντε; Σου φαίνομαι ψώνιο; Ακόμα κι αυτά μόνο με καπέλο κυκλοφορούν.

Νιόνιος: Βρε Λιγούρη μου, σου λέω πως νιάστηκε για σένα ο θείος σου ο Φρέντυ από το Νιού Υόρκ.

Καραγκιόζης: Ποιος βρε Λεβαντίνε, αυτός που δε δίνει τ' αγγέλου του νερό; Ο σπαγγοραμένος που πούλησε για τα ντόλαρς το μνήμα της σχωρεμένης της μάνας του; Ούτε να σαραντίσει δεν πρόκαμε η θειά μου η Στάθαινα...

Νιόνιος : Έλα βρε Γκιόζο τα παραλές. Τι φταίει αν η θειά αναπαύτηκε σε μυκηναϊκό τάφο;

Καραγκιόζης: Που να 'ξερε η δόλια πως και νεκρή ακόμα θα την κάνανε προκάλυμα, καμουφλάζ, για να κρύψει τις κουτουράδες του γιού της. Τί ευχέλαια, τι μνημόσυνα σκαρφίστηκε ο άτιμος για να πουλήσει το μνήμα στους Αμερικάνους χωρίς να τον συλλάβουν.

Νιόνιος: Ναι μα έγινε Boss

Καραγκιόζης: Την ψυχή της μάνας του ρώτα!

Νιόνιος: Οι πεθαμένοι με τους πεθαμένους κι οι ζωντανοί με τους ζωντανούς... Άλλωστε τώρα προσπαθεί να εξιλεωθεί με αγαθοεργίες. Έχει να σου προτείνει μια μπίζνα...στη μνήμη της μανούλας του.

Καραγκιόζης: Ο Θεός σχωρέστηνε και χωρίς μνήμα...Ψωμί έχει η μπίζνα;

Νιόνιος: Παντεσπάνι και σαβόργια που λένε κι οι Φράγκοι.

Καραγκιόζης: Ναι αλλά εγώ εκπαιδευτική κατάρτιση γιοκ. Λίγα κολυβογράμματα μονάχα πρόφθασε ο μπάρμπα μου να με μάθει...μετά του μπήκα ότι μιλάει βλάχικα κι η αγορά ζητάει ογγλέζικα. Μούδωσε μια κατάσταυρα με τη γκλίτσα του και σταμάτησα το σπορ. Πώς θα καταλάβω τα τερτίπια και σε τί γλώσσα;

Νιόνιος: Βρε χαϊβάνι δε χρειάζονται γράμματα, μόνο μπελάδες φέρνουν. Άλλωστε για τη δουλειά που σε θέλει μάλλον κωλύματα δημιουργούν.

Ο καραγκιόζης promoter

Καραγκιόζης: Μου φτάνει το κολλητήρι, αλλά ...σαν περίεργα μου τα λες...Λευτεριά θα' χω;

Νιόνιος: Τι εννοείς Λευτεριά;

Καραγκιόζης: Να αν θα' χω ελεύθερο χρόνο.

Νιόνιος: Να τον κάνεις τι;

Καραγκιόζης:Να! Να πάω τα παιδιά μου στο γήπεδο, να σουλατσάρω στο Φάληρο για σουβλάκια, να κορτάρω τη Δούκισσα τη φελλάχα, να παίξω μπόουλιγκ στον προφήτη Ηλία...

Φωνή Καραγκιόζινας: Θα σου δώσω μια στην κακάρα σου μπερμπάντη που εμείς ψωμί τυρί δεν έχουμε και σύ ονειρεύεσαι ουρί του παραδείσου, ανεπρόκοπε, χαϊβάνι.

Νιόνιος: Θα την έχεις...τη λευτεριά σου ,μεταποιημένη σε λίμπερτυ, είναι βρε αδερφέ πιο κομψό, μόνον υπό όρους και υπό παρακολούθηση.Ο Βορς και η κομπανία του θα σε παρακολουθούν με προηγμένα δορυφορικά συστήματα. Αν κιοτήσεις από τα προσυμφωνηθέντα, λύεται η συμφωνία κι εσύ στο μπαλαούρο.

Καραγκιόζης: Ώχου, ώχου πάλι δαρμένος, αλλά μπρος στο ψωμί ας όψεται η Λευτεριά!

Νιόνιος: Την ύμνησε κι ο δικός μας ο Σολωμός.

Καραγκιόζης: Για να μας κογιονάρει που προτιμάμε το ψωμί από τα βαρέα μέταλλα...άσε, προτιμώ τα τοπικά προϊόντα.

Επεισόδιο Β

Τακ-τακ

Θείος Φρέντυ: Ανηψούδι σου'φερα τα συμβόλαια. Καταστατικός χάρτης με υποχρεώσεις.

Καραγκιόζης: Δικαιώματα τούτο δεν έχει;

Θείος Φρέντυ: Άει να χαθείς, στραβάδι, πειναλέε που τολμάς να ζητάς. Στάσου να ζεις μέχρι την επόμενη μέρα και βλέπουμε. Καραγκιόζη, δεν ξέρω αν νογάς, μα έχεις την ευκαιρία της ζωής σου.

Καραγκιόζης: Φαϊ αυτή έχει;

Θείος Φρέντυ: Με χρυσά κουτάλια... αν είσαι υπάκουος κι ευήθης.

Καραγκιόζης: Βυθίζομαι από την πείνα στα τάρταρα.

Θείος Φρέντυ: Το ξέρω ότι είσαι κοιλιόδουλος αλλά πρέπει να κρατάς πρόσωπο και να μην καρφώνεσαι... Άκου με προσεκτικά. Το σύμφωνο σε χρήζει παράγοντα για να προωθήσεις μια επαναστατική τριανδρία στη διακυβέρνηση της χώρας που θα διασφαλίζει τα συμφέροντα του βορειοατλαντικού συμφώνου και θα βγάλει τη χώρα απ'το αδιέξοδο και την κρίση εκτοπίζοντας τον κομμουνιστικό κίνδυνο.

Καραγκιόζης: Βάστα θείε γιατί σαν πολλά μου τα λες. Η γιαγιά μου η Φρόσω μου'χε 'στορήσει την επαναστατική τριανδρία του Βενιζέλου, του Δαγκλή και του Κουντουριώτη στη Θεσσαλονίκη που'φερε τα πάνω κάτω κι άλλαξε την Ελλάδα. Μά άλλο βορράς κι άλλο νότος... Οι Αθηναίοι δε σηκώνουν παντιέρες... Είναι κι αυτό το πώς τόπες... το βόρειο σύμφωνο του άτλαντα που τους βουρλίζει...χάθηκε να'ναι νότιο, σαν πιο κοντά τους μου φαίνεται.

Θείος Φρέντυ: Ναι αλλά το επαναστατική ρε παιδί μου τους εξιτάρει...τους θυμίζει αντίσταση, αγώνα, εθνική ανατροπή. Δώσε στον Έλληνα επανάσταση κι ας είν και γιαλαντζί.. . Τόχει στο αίμα του.

Καραγκιόζης: Ναι ,αλλά ρε μπάρμπα την επανάσταση την κάνει ο λαός.

Θείος Φρέντυ: Δώσε βάση σ' αυτά που σου λέω...σου μιλάω εκ πείρας καουμπόικης ζωής Το θέμα δεν είναι τι κάνεις αλλά πως το πλάσάρεις. Η λέξη επανάσταση ακούγεται βαρύγδουπα...

Καραγκιόζης: Σαν ρόπαλο στο καύκαλο, σα σχοινί στο σπίτι του κρεμασμένου... Αλλά ας έρθουμε στο θέμα μας. Και γιάντα το σύμφωνο εμπιστεύεται εμένα;

Ο καραγκιόζης promoter

Θεός Φρέντυ: Επειδή δε δημιουργείς υποψίες. Φτωχός είσαι...βλάκας είσαι...κουράγιο να φωνάξεις δεν έχεις από την πείνα... Είσαι ο κατάλληλος!

Καραγκιόζης: Ο κατάλληλος γιατί;

Θεός Φρέντυ: Για να περάσεις απαρατήρητος. Ρακένδυτος, κακομοίρης, ίδιος ο Σεραφίνο.

Καραγκιόζης: Ξύλο θα φάω;

Θεός Φρέντυ: Γιατί ρε ανηψούδι! Έχεις τα προσόντα για προμόσιον. Σου δίνω το λάδι για τον κινητήρα. Άσε που μπορεί να παίρνεις και μισθό για την υπηρεσία σου από την τριανδρία.

Καραγκιόζης: Δε μου ξηγάς για ποια υπηρεσία πρόκειται. Εγώ τη μόνη που ήξερα ήτανε στο σεράι του πασά, που τη σορόπιαζα για κανα μπακλαβά και αντί για φιλοδώρημα έφαγα το ξύλο της ζωής μου απ το Βεληγκέκα.

Θεός Φρέντυ: Βρε ζωντόβολο μιλάω για θέση συμβούλου, με επιδόματα ταξιδίων, διπλωματικών παρακολουθήσεων, υγείας, ασθένειας, παιδείας, εσσετερά, εσσετερά

Καραγκιόζης: Και τι θα κάνω;

Θεός Φρέντυ: Ζούμπηξε την κούτρα σου. Βάλε το τσερβέλο σου να δουλέψει. Θα τους συμβουλέψεις αυτό που θέλει ο μέσος Έλληνας... δηλαδή εσύ ν' ακούσει. Για τ' άλλα άσε το πάνω μας. Με το δικό μας εξελιγμένο σύστημα ποινικοποίησης, δεν υπάρχει περίπτωση να σηκωθεί όχι μόνο κεφάλι, αλλά ούτε δάχτυλο. Δόξα το θεό... στρατός υπάρχει που μπορεί σε δύσκολες στιγμές να παίξει το ρόλο μονάδας καταστολής.

Επεισόδιο Γ

Καραγκιόζης προς Παπαδόπουλο: Καλησπέρα κύριε Γεώργιε! Έτοιμο το σύμβολο της επανάστασης. (δίνει το σύμβολο και αρχίζει το τραγούδι): Ένας αετός, ένας αετός καθόταν... με το μπαρντόν παρασύρθηκα απ' το μπάρμπα μου το Γιώργο με τα κλέφτικα τραγούδια του. Είδες το σύμβολο; Ένας αετός που βγαίνει από τις φλόγες με το στρατιώτη όρθιο, φύλακα στη σκιά του πουλιού του.

Παπαδόπουλος: Προτιμώ το Γιορίκα Καραγκιόζο. Θυμίζει χαμένες πατρίδες κι ανεβάζει την εθνική μας λίμπιντο, παραπλανά και τους σπιούνους. Άσε που το Γεώργιος μου θυμίζει ανάκτορο. Ευφυής η σύλληψη του πουλιού. (Απαγγέλει): Πουλάκι πήγε κι έκατσε στην άκρη της αβύσσου... με τα φτερά του ανοιχτά...

Καραγκιόζης (χαμηλόφωνα): Για να την κοπανήσει μόλις στενέψει η κατάσταση. Μια επανάσταση πρέπει να' χει και σύνθημα: Προτείνω το ΕΛΛΑΣ-ΕΛΛΗΝΩΝ-ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

Παπαδόπουλος: Μα δεν εξυπακούεται;

Καραγκιόζης: Έτσι είναι οι Έλληνες. Γαλαντόμοι. Θέλουν να τ' ακούουν να τ' ακούουν να το λες (παρασύρεται σε τραγούδι). Επιπλέον θέλω να μπω στο μάτι του πασά που μου 'χει την ημισέληνο στο σεράι και κάθε βράδυ βγαίνει ο ιμάμης και σκούζει: Αλλαλλάχ, αλλαλλάχ. Άσε που όσο πιο καλές σχέσεις έχεις με το δέσποτα, τόσο ενισχύεις τη θέση σου, διότι τί θα'τανε ο καίσαρας δίχως το θεό! Νεράκι χωρίς ποτήρι, ψυγείο χωρίς πάγο... Ανθρωπάκι για καρπαζιά σαν ελόγου μου... Σχώρα με Παναγιά μου! Έλα Γιορίκα να κάνεις μια πρόβα τζενεράλε

Ελλάς Ελλήνων Χριστιανών: Μαρίνος

Παπαδόπουλος: Κι από προβολή πώς πάμε;

Καραγκιόζης: Βγάζεις ένα κανάλι του στρατού, διαφημίζει παρελάσεις, εθνικές παράτες, σύμβολα εθνικά που πλασάρεις και στα σπερματόετα, τους πετάς κι έναν λόγο επικό, εθνικό, περήφανο με πολλές ανεξήγητες λέξεις... που μόνο εσύ καταλαβαίνεις... τους ψαρώνεις και τους κάθεσαι στο σβέρκο.

Παπαδόπουλος: Και δεν θα αντιδράσουν;

Καραγκιόζης: Μα αφού θα τους έχεις ανεβάσει τον εθνικό οίστρο, θα τους μυήσεις σε ρυθμικά τραγούδια υψηλού πατριωτικού περιεχομένου,... σχεδόν δεν θα το καταλάβουν.

Παπαδόπουλος: Κι αν δεν γίνει έτσι και ζητούν σύνταγμα;

Καραγκιόζης: Τους πείθεις.

Ο καραγκιόζης promoter

Παπαδόπουλος: Μα πως;

Καραγκιόζης: Τους λες ότι είναι αναγκαίο κακό. Δηλαδή ένα σπασμένο χέρι για να γίνει καλά χρειάζεται γύψο. Ένα σπασμένο χέρι είναι και η Ελλάς...και μάλιστα ο Μοριάς σε σχήμα μούντζας. Αν δεν μπει στο γύψο η πληγή θα κακοφορμίσει σε γάγγραινα, αν ο γύψος φύγει πριν την ώρα του το χέρι μένει μισερό.

Παπαδόπουλος: Κι αν ο γύψος μείνει παραπάνω;

Καραγκιόζης: Θα τον μετατρέψεις σε μπρούτζο. Έτσι σαν το άγαλμα που θυμίζει παλιές δόξες. « Πώς με θωρείς ακίνητος...που τρέχει ο λογισμός σου;»

Παπαδόπουλος: Και τα παλιόπαιδα τ'ατίθασα θα δεχτούν γύψο;

Καραγκιόζης: Παιδιά είναι ...και ξεχνούν...παιδάκια είναι κι ας λένε...Ξεχνούν... ωριμάζουν...συμβιβάζονται...εν ανάγκη τους ξεγελάς με κανένα τραγουδάκι σειράς'

Μέρμηγκας: Τραγούδι Λοίζου

Παπαδόπουλος: Είδες; Υπάρχει πάντα ο αστάθμητος παράγων. Κι αν συνεχίζουν να θυμούνται; Αυτά τα κακομαθημένα αν τους τάξεις και δε δώσεις σου το κρατάνε εφ'όρου ζωής.

Καραγκιόζης: Πολύ σκοτεινά τα βλέπεις Γιορίκα... μήπως θέλεις τον Κωστίκα το βασιλιά να φωτεινέψεις από τη λάμψη του;

Παπαδόπουλος : Αν υπαινίσσεσαι τη φαλάκρα μου, αποτελεί σύμβολο ευφυούς πολιτικού στρατιωτικού βεληνεκούς, άξια σεβασμού, ανωτέρας ποιότητας από μια κορώνα.

Καραγκιόζης: Γι αυτό προτείνω κορώνα γουλί, με την ψιλή, κι εκδημοκρατισμό της βασιλικής αυλής με την υπαγωγή της στο σωματείο των απόμαχων βασιλοφρόνων και αποζημίωση εσαεί για τις υπηρεσίες τους έστω και με γη αν δεν σου περισσεύουν ψιλά να τους δώσεις.

Παπαδόπουλος: Και ποιους θα εμπιστεύομαι;

Καραγκιόζης: Τον εαυτό σου, ελόγου σου, την αφεντομουτσουνάρα σου κι εσένα.

Ο Παπαδόπουλος ντουέτο με παιδιά και Καραγκιόζη τραγουδάει: Είμαι πολύ ωραίος,

Απάντηση από παιδιά: Βεβαίως, βεβαίως

Παπαδόπουλος: Αλήθεια;

Παιδιά: Βεβαίως.

Παιδιά: Είσαι πολύ ωραίος.

Παπαδόπουλος: Αλήθεια

Παιδιά: Βεβαίως

Παπαδόπουλος: Είμαι πολύ ωραίος.

Παιδιά: Το ξέρει, το ξέρει .

Παπαδόπουλος: Διαβάζω και Σεφέρη και άλλους ποιητάς.

Για μένα γράφει ο τύπος, είμαι ωραίος τύπος

και της καρδιάς μου ο χτύπος(απευθυνόμενος προς τον Καραγκιόζη) λέει πως μ'απατάς.

Παιδιά: Είσαι πολύ ωραίος

Παπαδόπουλος: Αλήθεια

Παιδιά: Βεβαίως

Ο καραγκιόζης promoter

Παπαδόπουλος: Και πως θα απαλλαγώ από τα φίδια που με τριγυρίζουν και μου θέλουν την αρχηγία;

Καραγκιόζης: Ποια φίδια; Εγώ τα μόνα που ξέρω είναι τον κατηραμένο όφι που εξηπάτησε την Εύα κι άντε το πολύ το φιδάκι το Διαμαντή.

Παπαδόπουλος: Τους συνάρχοντες εννοώ

Καραγκιόζης: Πανεύκολο.

Παπαδόπουλος: Δηλαδή;

Καραγκιόζης: Τους καθιστάς υπεύθυνους.

Παπαδόπουλος: Σε τι; Για να μου ροκανίζουν την καρέκλα;

Καραγκιόζης: Σε υπουργεία άνευ χαρτοφυλακίου...για την τάχατες πατριωτική προσφορά τους... σαν επίτιμους δηλαδή κι εσύ συγκεντρώνεις όλες τας εξουσίας ανά χείρας.

Παπαδόπουλος : Και τι μ' αυτό;

Καραγκιόζης: Όλοι σε θαυμάζουνε σαν ένα νέο μεγαλεξαντρο, Ναπολέοντα...δίνεις την εντύπωση ότι σ' όλα είσαι ικανός.

Παπαδόπουλος: Κι αν δεν είμαι;

Καραγκιόζης: Αρχηγέ... διακρίνω χαμηλό ηθικό...κακό μαντάτο. Το παν είναι να σε πιστέψουν για τις αγαθές σου προθέσεις. Γι αυτό χρειάζεσαι και το Δέσποτα.

Παπαδόπουλος: Για τί;

Καραγκιόζης: Για να σου κάνει ιδιαίτερα. Για το πώς πείθει τα προβατάκια του να μπουν στη στάνη.

Παπαδόπουλος: Το ποιμνιο του λες, το λαό μου εννοείς.

Καραγκιόζης(ειρωνευόμενος): Α μπράβο! Παίρνεις το έπαθλο της σβελτοσύνης...

Παπαδόπουλος : Σεμνά! Παραφέρεσαι και θα σε ρίξω στη στρούγκα.

Καραγκιόζης: Και ποιον άλλο πεινάλα θα βρεις;

Παπαδόπουλος: Πολλούς ξεβράκωτους που θαυμάζουν το έργο μου.

Καραγκιόζης: Κι εγώ που νόμιζα πως μόνο τα όνομα του κυρίου δοξάζουν!!!

Παπαδόπουλος: Κανάγια δε σου επιτρέπω να με εξομοιώνεις με το πόπουλο, εμένανε, έναν άνδρα Αρχής.

Καραγκιόζης: Αφού ξέρεις αρχηγέ...δε μιλώ ξένες γλώσσες...

Παπαδόπουλος: Λαουτζικό εννοώ, εγώ φταίω που σ' εμπιστεύτηκα. Τέλος πάντων ας όψεται ο θείος ο Φρέντυ που σε σύστησε...απρόβλεπτοι αυτοί οι Αμερικάνοι. Θα μου απαντήσεις όμως; Κι αν οι δελφίνοι δεν τσιμπήσουν με τα κούφια τα αξιώματα τι θα κάνω;

Καραγκιόζης: Βούρτσα!

Παπαδόπουλος: Δηλαδή;

Καραγκιόζης: Να σου θυμήσω ότι η Σκούπα έσωσε καθεστώςτα.

Παπαδόπουλος: Α!Τις εκκαθαρίσεις εννοείς;

Καραγκιόζης: Ακόμα και τον προπάππο μου τον απέλασαν, τον παραθειό μου το Βαγγελάκη, τον φάγανε και δεν έμεινε ούτε το κουφάρι του.

Παπαδόπουλος: Μα εγώ θέλω να με συμπαθούνε, όχι να με φοβούνται.

Ο καραγκιόζης promoter

Καραγκιόζης: Γι αυτό σου λέω, τους μισούς φάτους σε επιχείρηση εκκαθάρισης, έτσι για να ξεβρωμίσει η Αθήνα και τους υπόλοιπους άσε τους να χρησιμοποιήσουν τη δική τους βούρτσα... να σε ξεσκονίζουν, γιατί αυτό που φοβάται ο άνθρωπος, όταν δεν μπορεί να το βλάψει το κανακεύει. Το λέει άλλωστε και το λαϊκό το άσμα.

Τραγούδι και δραματοποίηση.Βούρτσα: Ανδρεάδης.

Παπαδόπουλος: Δεν ξέρεις, δεν ξέρεις να διαβάζεις, αλλά διαβραστερό σε βλέπω!

Καραγκιόζης: Εγώ το μόνο βραστό που ξέρω είναι η γίδα του μπάρμπα μου του Γιώργου, που για να πάρω το μερίδιο μου θα πρέπει να βόσκω τα γίδια του μια βδομάδα.

Παπαδόπουλος: Τι αραδιάζεις όρνιο;

Καραγκιόζης: Μη μου μιλάς για φαγώσιμα. Εκθέτεις και την πουλάδα του συμβόλου και δεν πρέπει...

Επεισόδιο Δ

Παπαδόπουλος: Καραγκιόζο δε μου πες πως θα χειριστώ το θέμα των πλουσίων, είναι βλέπεις χορηγοί μου

Καραγκιόζης: Θεσπίζεις το αφορολόγητο, τους δίνεις κίνητρα για να πλουτίσουν περισσότερο, να κτίσουν τη νέα Ελλάδα κι ας είναι κι από τσιμέντο...πιο σκληρό υλικό από το τούβλο κι σπασοθήποτε από το γύψο, τους πουλάς σε τιμή ευκαιρίας νησάκια, έτσι για να μη ζηλεύουν τους Άραβες μεγιστάνες...όμως πάντα υπό τον όρο να είναι οι θεμελιωτές του καθεστώτος.

Παπαδόπουλος: Μη λες καθεστώς. Δημοκρατία να λες.

Καραγκιόζης: Που 'ντη;

Παπαδόπουλος: Το κράτος του Δήμου, όπου Δήμος Εγώ, άντε κι οι δελφίνοι μου.

Καραγκιόζης: Όπως διατάξατε, αλλά ξεφύγατε από το θέμα

Παπαδόπουλος: Προς τι ο πληθυντικός;

Καραγκιόζης: Μου το επιβάλλει η ευγενής αγένειά μου.

Παπαδόπουλος(κουνώντας το κεφάλι): Γι αυτό ο άνθρωπος πρέπει να κρατάει από τζάκι

Καραγκιόζης: Όπα! Να σου θυμήσω αρχηγέ ότι η δημοκρατία σου έρριξε τους γαλαζοαίματους

Παπαδόπουλος: Τους έρριξε για παραπλάνηση της κοινής γνώμης, πως αλλιώς θα' πειθα για τα δημοκρατικά μου ήθη; Κι αν όμως οι αντιφρονούντες μου κάνουν τη ζωή δύσκολη;

Καραγκιόζης: Δεν ξέρω ποιους εννοείς, αλλά εγώ στην καλύβα μου όταν θέλω να ξεφύγω από τις φωνές των παιδιών μου που μου φωνάζουν για να φάνε, τα στέλνω κατασκήνωση, αν εξακολουθούν να φωνάζουν τους φοβερίζω με το Βεληγκέκα,κι αν πάλι τα σκασμένα, ιδίως τα μικρά ξεφωνίζουν γιατί λέει τους στερώ τα οικογενειακά τους δικαιώματα, τα στέλνω στον εξαποδώ.

Παπαδόπουλος: Δηλαδή ποιον εννοείς;

Καραγκιόζης: Στο μπαρμπα από την Κορώνη που μετανάστευσε στην Αυστραλία και πήρε και τα κεφάλαια του έξω.

Παπαδόπουλος: Κι έτσι γλιτώνεις;

Καραγκιόζης: Απ τις φωνές τους ναι, απ' τις αξιώσεις ναι, απ' τη μουρμούρα της κοιλιάς τους ναι. Όχι όμως από τη δική μου ευθύνη.

Παπαδόπουλος: Και γιατί;

Καραγκιόζης: Που τα σπειρα και δεν έλαβα τις απαραίτητες προφυλάξεις.

Παπαδόπουλος: Ναι αλλά τα παιδιά της Ελλάδας είναι το μέλλον της

Καραγκιόζης: Ακόμα κι αυτά που διαφωνούν με το καθεστώς;

Ο καραγκιόζης promoter

Παπαδόπουλος: Α όχι! Αυτά μάλλον μπολσεβίκικη φύτρα θα' χουν. Γι αυτό κι εγώ θα ακούσω τη συμβουλή σου. Άλλωστε και οι αρχαίοι ημών πρόγονοι χρησιμοποιούσαν τον οστρακισμό για τους απείθαρχους. Σίγουρα θα θαύμαζαν τον τέταρτο ελληνικό πολιτισμό που τώρα ανακαινίζω.

Καραγκιόζης: Αρχαίο πνεύμα Αθάνατο!

Επεισόδιο Ε

Μπαρμπα Γιώργος: Για ποιο πνεύμα βρε ζαγάρι μιλάς;

Καραγκιόζης: Για το Αρχαίο θείε

Μπαρμπαγιώργος: Κι το δκό μου, της ελληνικής φύσης, του 21, τ' βουνού και του λόγγου γιάντα δεν το διαλαλείς;

Καραγκιόζης: Δεν προβλέπεται από το καταστατικό

ΜπαρμπαΓιώργος: (παρακούοντας): Τι κατσκες και γίδια μου τσαμπουνάς ζουντόβολο;(Δείχνοντας προς τον Παπαδόπουλο): Ποιος είναι ελλόγου του;

Καραγκιόζης: (με επισημότητα): Ο Αρχηγός.

Μπαρμπα Γιώργος:(απαγγέλοντας): Στα δικά μ τα εδάφη ένας είν ο Αρχηγός

ΜπαρμπαΓιώργος ο ταγός

Τα παιδιά σου τα ρώτησες, ρε απολειφάδι της κακιάς ώρας, ντροπή για το μπαρμπαγιωργέικο, αν δέχονται γι αρχηγό τους ένα φαλακρό ροφό. Δεν ξέρουνε και μπάνιο κι θα τους φάει.

Καραγκιόζης: Έλα ρε μπάρμπα άσε τις τσιριμόνιες και δώσε το χέρι στον Αρχηγό.

Μπαρμπα Γιώργος: Γιάντα ρε στουρνάρ, για να μου το κόψει;

Καραγκιόζης: Όχι ρε μπαρμπα. Χειρούργος είν ο άνθρωπος, ειδικός στις επιδέσεις με γύψο.

ΜπαρμπαΓιώργος: Δεν ξέρω τι μου τσαμπουνάς Γκιόζο, αλλά μυρίζομαι πως θαχεις πάλι μπλεξίματα και φοβάμαι το ξύλο που θα φας. Γιατί πρώτα θα το φας από μένανε και μετά απ τον κοσμάκη που πίστεψε στο λαϊκό σου πρόσωπο.

Καραγκιόζης: Μα ρε μπαρμπα πεινώ

Μπαρμπαγιώργος: Ιγώ σ'βρήκα δουλειά ν 'αρμέγεις τα πρόβατα μα σύ θέλς κοσμική ζωή. Νίψου τώρα τα ξιδιαλέγματα σου.

Καραγκιόζης: Μα ο μίστερ Φρέντυ μου ταξε...

Μπαρμπαγιώργος: Όρσε να μην στα χρωστάω! Έχει μπέσα ο Αμερικάνος; Ιμένα που με βλέπς σε λίγο θα γίνω ο πρώτος του χωριού. Ίυκολη δουλειά. Σε κάθε πρόβατο κι ένα Τζί Πί Ες. Αμ τι νόμιζες; Γιλιέτ ο βλάχος; Βλέπει πολλά χρόνια μπροστά, ούχι σαν κι σένα που στάζουν κόκαλα κι τρεχς.

Τραγούδι Μηλιώκας:Ποιμενικό ροκ

Επεισόδιο Στ

Καραγκιόζης: Με προβλημάτισε ο μπαρμπας μου, βρε μπας κι έπεσα σε παγίδα και με δείρουν οι δαρμένοι;

Παπαδόπουλος: Αφήσαμε μια εκκρεμότητα Καραγκιόζη την πιθανή αντίδραση των φτωχών όταν οι πλούσιοι πλουτίσουν περισσότερο και οι φτωχοί φτωχαίνουν.

Καραγκιόζης: Γι αυτό φρόντισε για τον άρτο και τα θεάματά τους. Θα τους δώσεις λίγο σήριαλ με ηρωικό περιεχόμενο που μαρτυρούν τον αντιστασιακό αγώνα κατά των Γερμανών, να σαν τον Άγνωστο πόλεμο

Παπαδόπουλος: Κι αφού είναι άγνωστος πώς θα τον γνωρίζουν;

Καραγκιόζης: Αυτή είναι η μαγκιά. Τους δημιουργείς περιέργεια, μυστήριο...να κάτι σαν ανώνυμη εταιρεία να πουμε. Αφού είναι ανώνυμη πώς θα βρεθεί ο υπεύθυνος, ακόμα κι αν φοροδιαφεύγει. Άσε που ο Έλληνας τόχει το καβάλλημα του, θέλει

Ο καραγκιόζης promoter

ρε παιδί μου το εξωτικό, να τους φοίνικες της Αϊτής να λιάζεται στη σκιά τους, σαν τον παράξενο ταξιδιώτη να αιγιματίζεται, σαν τον άνθρωπο δίχως πρόσωπο για να χάνεται στο μυστήριο της ανακάλυψης...!

Παπαδόπουλος: Ναι μ' αυτός έχει γάντζο στο χέρι...

Καραγκιόζης: Ο γύψος θα του πεφτε βαρύς, άσε που ο γάντζος αδράχνει κάθε φοβισμένο πιτσιρικά και τον κρατά μόνιμα σκιασμένο...

Παπαδόπουλος: Νομίζω ότι ξεφύγαμε απ το θέμα..

Καραγκιόζης: Όχι Αρχηγέ. Στο θέμα είμαστε. Σπρώχνεις και τους άλλους που έχουνε τον τρόπο τους, να πάνε στα μπουζούκια, να ξεφαντώσουν στο όνομα της Αρχής.

Παπαδόπουλος: Ποιας Αρχής; Εγώ είμαι τα Αφεντικό.

Καραγκιόζης: Της αόρατης και πάντα παρούσας Αρχής που σε στηρίζει στο θρόνο σου, μπαρντόν στην έδρα σου θέλω να παω... και στην υγεία του κορόιδου του λαού που πληρώνει για δαύτους

Τραγούδι Καπιτάλα: Ανδρεάδης

Παπαδόπουλος: Αν και δεν συμφωνώ με το ανατολίτικον της προέλευσης, γιατί ως γνωστόν η Ελλάς ανήκει εις τους Έλληνες, οφείλω να ομολογήσω πως κρίνω το σχέδιον χειραγωγήσεως της κοινής γνώμης ευφυές... θα το ζήλευε κι ο Chomsky

Καραγκιόζης: Και ποιος είναι τούτος;

Παπαδόπουλος: Και μένανε μου τον σφύριξαν σε σκονάκι ... απ' άλλη εποχή

Επεισόδιο Στ

Ακούγονται συνθήματα, εισβάλλει στη σκηνή το κολλητήρι με μαυρισμένο μάτι.

Κολλητήρι: Μπαμπάκο τα παιδιά φωνάζουν συνθήματα. Κατηγορούν το Γιορίκα για φασίστα... Πού έμπλεξες ρε μπαμπάκο και ρουφιανάκια και χαφιέδες μας ανεβοκατεβάζουν υπ αιτία σου.

Καραγκιόζης: Κι εσύ πώς βρέθηκες εκεί ρε;

Κολλητήρι: Δε θυμάσαι που μ' έστειλες να παρακολουθώ; Ε να εγώ θυμόμουν που πάντα έλεγες να είμαστε τίμιοι, αν και φτωχοί, παρασύρθηκα και από τα δίκαια φωνάγματά τους και πήγα να τους προσφέρω βοήθεια, να φωνάξω μαζί τους, να αντισταθώ στην τυραννία... φωνάζοντας ξεχνούσα και την πείνα μου.

Καραγκιόζης: Αν είναι έτσι όπως τα λες, προς τι το μαυρισμένο μάτι;

Κολλητήρι: Ε να στην αρχή πήγαν όλα καλά, ύστερα κάποιος σφύριξε στα παιδιά πως στηρίζεις το Γιορίκα, ως μεσολαβητής άγνωστων συμφερόντων κι ένας οξύθυμος μου δωσε μπουνιά. Ρε μπαμπάκο με ρεζίλεψες! Πώς να υψώσω το μπτόι μου στην κενωνία;

Καραγκιόζης: Ποιο μπτόι σου ρε; Ένα παρά κάτι με τα χέρια στην επίκυψη...

Κολλητήρι: Εσύ μου μαθες να υποκλίνομαι και μου μείνε κουσούρι... τα παιδιά τα χτυπάνε ρε μπαμπάκο με γκλομπ και τα μπαγλαρώνουν στο μπουντρούμι.

Καραγκιόζης: Αφού είναι ατίθασα! Βλέπω πως ο Αρχηγός δεν έχασε χρόνο. Έτσι διασφαλίζει το σέβας προς τον πατέρα!

Κολλητήρι: Αν ήταν έτσι κι εγώ θα'πρεπε να σε προσκυνώ, από το πολύ το ξύλο.

Καραγκιόζης: Αλλά βλέπεις πήρες το γονίδιο της μάνας σου, της Αγλαΐας... και μου αντιμιλάς... να δεις πως τότε ο Αρχηγός; Αστάθμητος παράγων... γι αυτό και του συνέστησα να βάζει τους απείθαρχους στο γύψο μπας και φτιάξουν σώμα...

Κολλητήρι: Αν ήταν έτσι εγώ από τις φασκιές που με τύλιγες θα'πρεπε να'χω κορμί λαμπάδα.

Καραγκιόζης: Όρσε να μη στα χρωστάω! Ευχαρίστως θα σε άναβα μπας και φιλοτιμηθεί η Αγία Βαρβάρα!

Ο καραγκιόζης promoter

Κολλητήρι: Ρε μπαμπάκο εδώ ο κόσμος χάνεται κι εσύ το χαβά σου! Είδες για να μην ξέρεις ξένες γλώσσες τί παθαίνεις; Στο ράδιο η Ντόϊτσε Βέλλε και το Μπί μπί σί φωνάζουν κατά της χούντας...

Καραγκιόζης: Εγώ προτιμώ το πρώτο πρόγραμμα...ν' ακούω την Οδύσεια ενός ξερριζωμένου...και να θλίβομαι και να κλαίω...λένε πως το κλάμμα λυτρώνει.

(Συνεχίζονται τα συνθήματα)

Παπαδόπουλος: Είδες που σου τάλεγα Καραγκιόζο... ακόμη κι ο γερος του Μοριά ο Κολοκοτρώνης προέβλεψε ότι αυτό εδώ το κτίριο, το πανεπιστήμιο θα τρωγε το παλάτι.

Καραγκιόζης: Το παλάτι είπε, όχι το δικό σου μέγαρο. Μεσιέ Γιορίκα με το μπαρντόν αλλά εγώ δε θέλω μέγαρο, *(δείχνοντας το Κολλητήρι)*, Θα μείνω με τον παίδαρο κι ας είναι και μικρογραφία του.

Παπαδόπουλος: Μα δε συμφωνήσαμε;

Τα συνθήματα συνεχίζονται...

Καραγκιόζης: *(με αδιαφορία προς τον Παπαδόπουλο)*. Μεσιέ Γιορίκα, σαν έρθουν κατά δώθε κάνε πως δε με γνωρίζεις...Εντολή απ το Βορειοατλαντικό σύμφωνο. Δώσε μου μια και με το γκλομπ, έτσι για ξεκάρφωμα. Κι αν δεν πεισθούν το πολύ να καταλήξω στη φυλακή...αλλά θαναί δημοκρατική φυλακή ε;. Φαί θάχει;

Παπαδόπουλος *(κουνώντας ένα μάτσο χαρτονομίσματα)*: Για δες τι χάνεις;

(Ακούγεται η φωνή του Μπαρμπαγιώργου): Στάσου στο ύψος των περιστάσεων, ρε απόβρασμα της κενωνίας! Ντροπή για το σόι μου...Ανάλαβε τις ευθύνες σου στραβάδι!

Καραγκιόζης: Μεσιέ Γιορίκα! Το χρήμα πολύ εμίσησαν, τη δόξα ουδείς.

Παπαδόπουλος: Για ποια δόξα μιλάς φτωχοπειναλέε χαραμοφάη;

Καραγκιόζης: Για τη δόξα της αξιοπρέπειας! Τη μέσσα του φτωχού! Πώς θα παρουσιαστώ στα αλάνια της γειτονιάς που με πιστεύουνε, που με κοροϊδεύουν, με χλευάζουν μα με αγαπούνε...πώς θα περνά ο λόγος μου στις καρδιές τους αν τα κάνω τακίμια με σένανε και τους ομοίους σου! *(Απευθυνόμενος στα παιδιά)*: Παιδιά είμαι στα χέρια σας...λιγούρης μα δικός σας...κάνα ψιλό δε θα μου δώσετε;

Ακούγεται η φωνή του Βεληγκέκα(πιθανή παρουσία)

Ακούσατε! Ακούσατε ! Από πρωίας ο τουρκικός στρατός εισέβαλε στην Κύπρο ίνα διασφαλίσει την δίκαιη και νόμιμη εγκατάσταση των Τούρκων στην περιοχή!

Καραγκιόζης*(κλαίγοντας)*: Μάλλον δεν πρόλαβα να αποκαταστήσω τις γκάφες μου. Μου θόλωσαν το νου οι ματιές της Τουρκάλας της Κοτσίγιτ που βλεπα λαθραία στο σινεμά. Ο Τούρκος δεν έχει μέσσα... έχει σύμφωνα βορειοατλαντικά που τονε προμοτάρουν. Πώς μπόρεσα ο βλάκας να προδώσω την πατρίδα μου και να την κάνω πiónι στα χέρια του μίστερ Φρέντυ;

Κολλητήρι: Μην κλαις ρε μπαμπάκο! Σπαράζεις την καρδούλα μου. Ετοιμάσου να στρατολογηθείς εθελοντικά! Φεύγουμε για Κύπρο. Εμένα αν δε με δεχτούν στη μάχη σίγουρα θα με προσλάβουν για μεταφορές τροφίμων στους αποκλεισμένους...

Καραγκιόζης: Έλα κοντά Κολλητήρι μου! Για δες που η Λευτεριά μου το γυρίζει στο τσάρλεστον, απ' αλλού την περιμέναμε κι απ' αλλού μας ξετρύπωσε!

Τραγούδι:*Σε τι κόσμο μπαμπά*

Σεβαστή Στρογγυλού Γ.Ε.Α Καμινίων